

ÎN COLECȚIA EGMONT-MINI AU APĂRUT:

1. ALBĂ-CA-ZĂPADA	14. BAMBI
2. PINOCCHIO	15. PISICILE ARISTOCRATE
3. 101 DALMATIENI	16. MARELE ȘORICEL DETECTIV
4. BERNARD ȘI BIANCA	17. CENUȘĂREASA ȘI PRIETENII EI
5. DUMBO	18. FRUMOASA ȘI BESTIA
6. DOAMNA ȘI VAGABONDUL	19. PRINT ȘI CERSETOR
7. ALICE ÎN ȚARA MINUNILOR	20. BERNARD ȘI BIANCA ÎN AUSTRALIA
8. CUM A DEVENIT ARTHUR REGE	21. ARIEL, MICA SIRENĂ
9. ROBIN HOOD	22. CARTEA JUNGLEI
10. CENUȘĂREASA	23. ALADDIN
11. WINNIE URSULETUL	24. BALOO
12. FRUMOASA ADORMITĂ	25. REGELE LEU
13. TOD ȘI COPPER	26. PETER PAN ȘI PIRATII
	27. SFORĂILĂ, SOMNOROSUL

Lei 1100

WALT DISNEY

Pinocchio

ISBN 973-583-001-9

EGMONT
ROMANIA

ALÍ

WALT DISNEY
Pinocchio

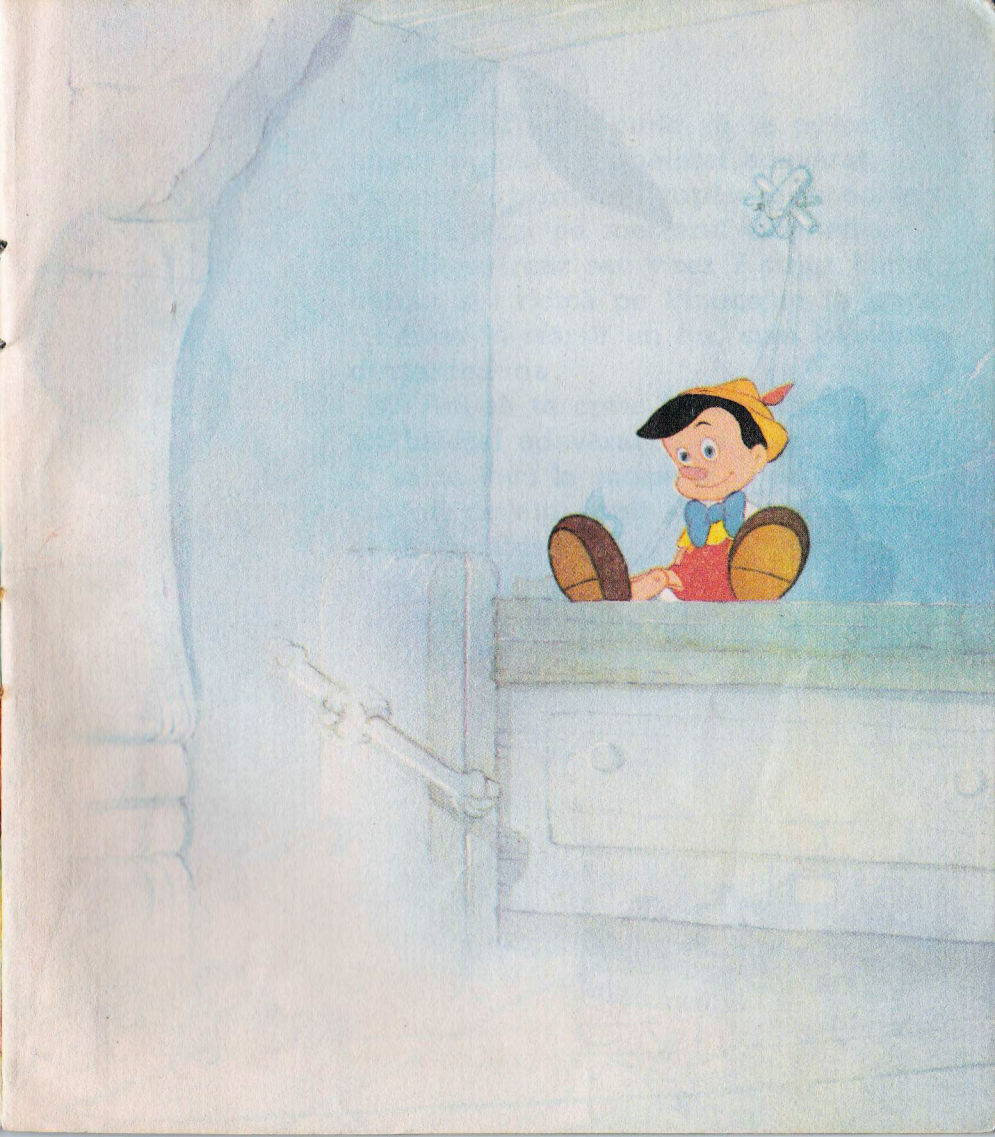

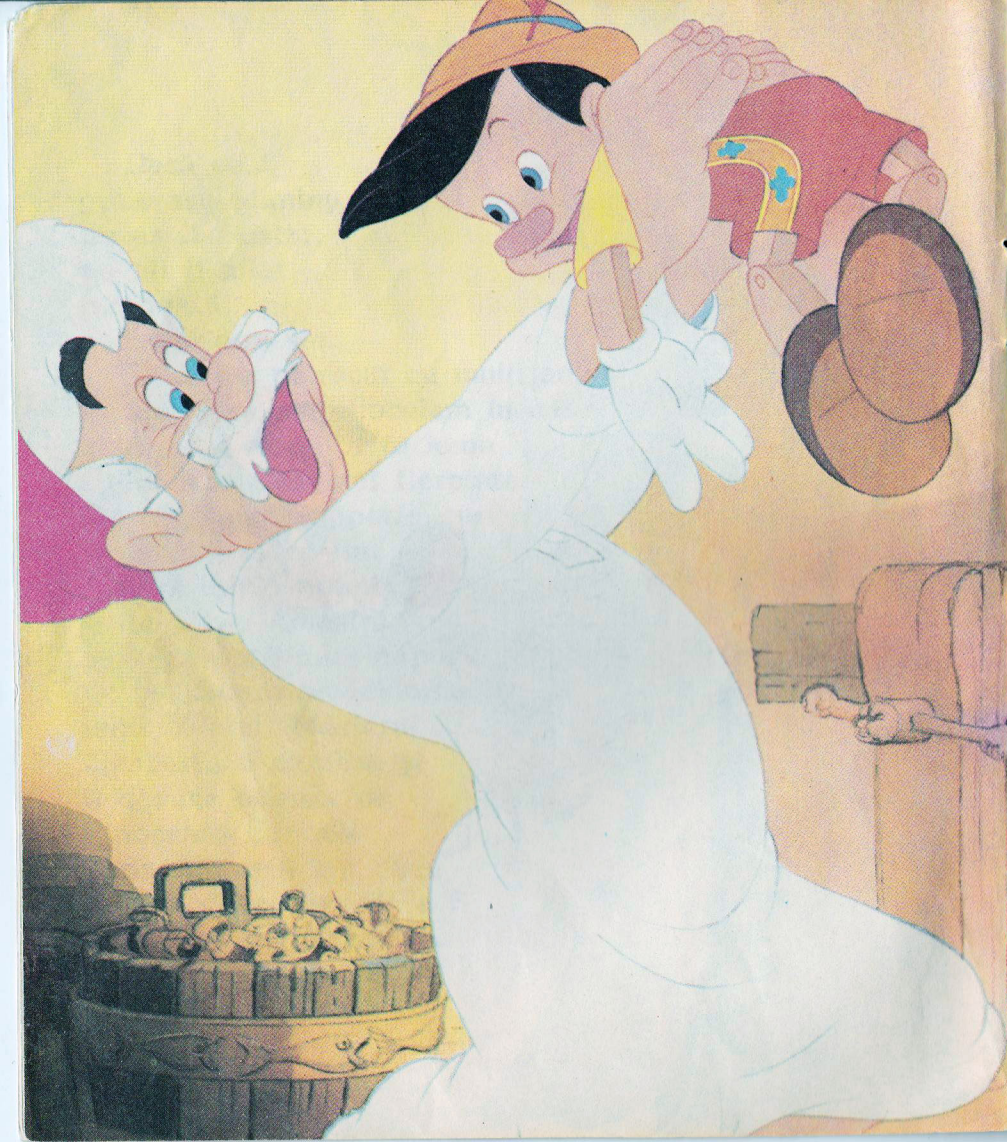
EGMONT ROMÂNIA
© Disney

© Pentru versiunea română EGMONT ROMÂNIA,
Bd. Ficusului 44 A, Corp 1(A), et. III, sector 1,
70544 Bucuresti, tel. 222 62 85
Imprimat la ROMCARTEXIM S.A. - Bucuresti, 1996
ISBN 973-583-001-9

Dacă eu,
greierașul Jiminy,
nu aș fi existat,
nu ați fi aflat
niciodată
această poveste.

Totul s-a petrecut cu mulți ani
în urmă, pe când locuiam în casa
bătrânului cioplitor în lemn
Geppetto. Cea mai fierbinte
dorință a lui Geppetto era
să aibă și el un fiu.
Așa că într-o noapte
se ivi Zâna Albastră
și dădu viață unei păpuși
de lemn care era aidoma
unui băiețel. Meșterul
Geppetto o cioplise și
îi dăduse numele de
Pinocchio. Iar mie
Zâna Albastră îmi dădu
sarcina de onoare de a fi
conștiința lui Pinocchio.

Copleșit de bucurie că se putea mișca precum un băiețel adevărat, Pinocchio prinse să țopăie prin odaie până îl trezi pe meșterul Geppetto.

- Sunt treaz sau visez ? strigă bunul bătrân și-l ridică pe Pinocchio în brațe.

Avea în sfârșit un fiu, cum își dorise dintotdeauna.

- Am să te cresc întocmai ca pe un băiețel adevărat, zise Geppetto. O să te duci la școală și o să înveți ca toți ceilalți copii să citești, să scrii și să socotești !

Dar a doua zi
în zori, când porni
spre școală, lui
Pinocchio îi ieșiră
în cale un vulpoi
viclean, pe nume
Cinstitul John, și
amicul lui, motanul
Gideon. Cum zăriră
păpușa de lemn,
cei doi se și gândiră
ce bani ar face dacă
ar vinde-o păpușarului
Stromboli.

- Vino cu noi ! O să te facem
mare și tare ! îl ademeni vulpoiul
pe Pinocchio.

Și cu toate că l-am rugat din
răspuțeri să nu le dea ascultare,
Pinocchio se lăsă ispitit de promi-
siunile lor ademenitoare și îi urmă la
iarmarocul unde păpușarul Stromboli
își deschisese teatrul de marionete.

- Ho, ho, ho ! O păpușă de lemn vie !
Cu tine am să câștig
un sac de aur ! râse
Stromboli și îl încuie
pe Pinocchio într-o
colivie.

Noroc însă că eu
îi urmărisem, așa că
am chemat-o în ajutor
pe Zâna Albastră
care veni pe dată
să-l elibereze pe
Pinocchio. Dar
mai întâi îl puse
să-i promită că
se va duce direct
acasă și niciodată
nu se va mai abate
din drumul spre
școală. Pinocchio
îi promise. Însă
a făgădui și a-ți ține
făgăduiala
sunt două lucruri
cu totul diferite !!!

Și când îi întâlni
din nou pe vulpoi și
pe motanul Gideon,
iar aceștia îi povestiră
lucruri atât de minunate
despre traiul din Insula
Trântorilor, Pinocchio
își uită pe dată
făgăduiala și se urcă
în caleașca ce trebuia
să-l ducă într-acolo !

Era mai mare dragul să lenevești pe
Insula Trântorilor ! Dar taman când era
cel mai frumos, se arătă căruțașul și începu
să-i preschimbe pe copii în măgăruși. După
năzbâtiile săvârșite, lui Pinocchio îi cresc
doar o coadă și urechi lungi de măgar.

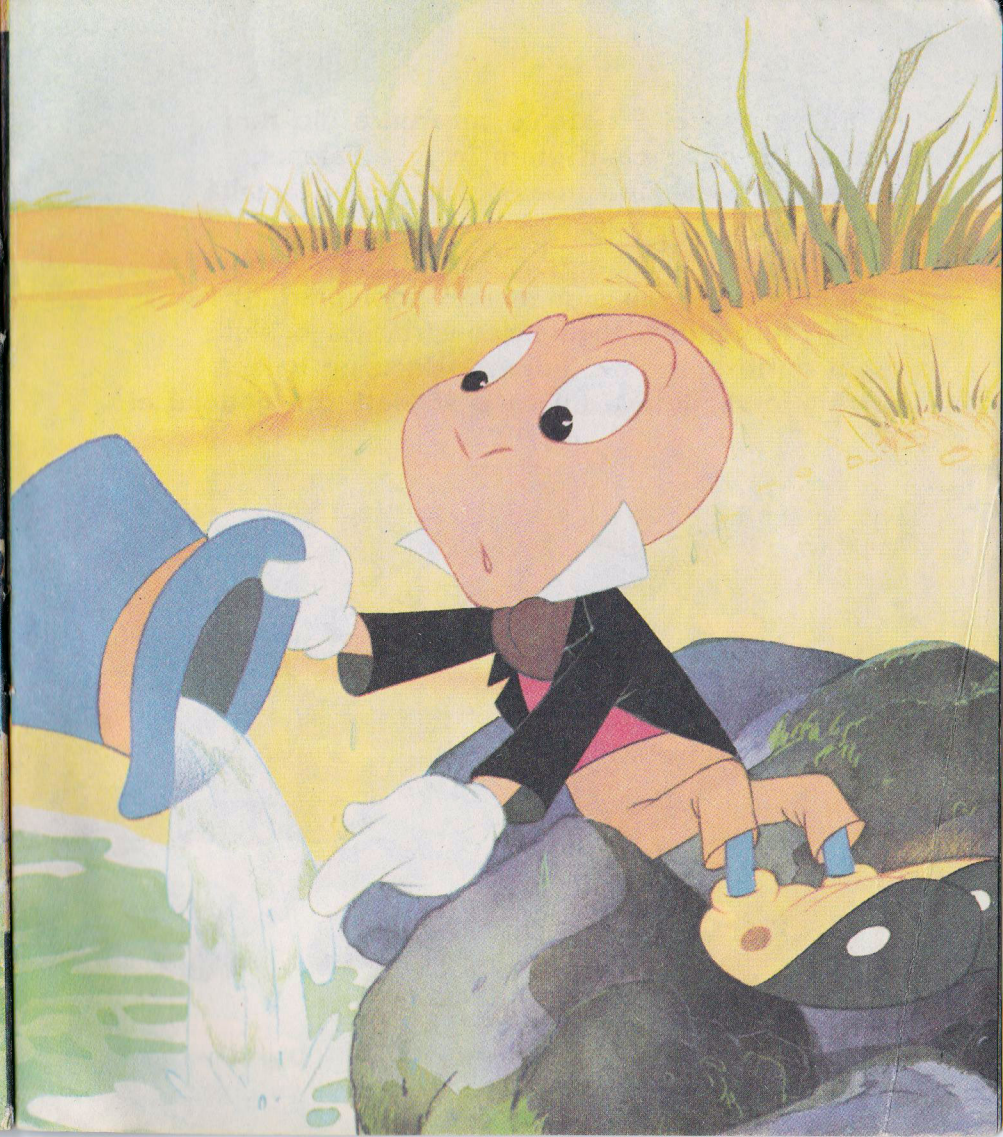
- Fugi de pe insulă, Pinocchio ! i-am
strigat și am luat-o la goană înaintea lui spre
o stâncă înaltă de pe malul mării.

De acolo ne-am aruncat amândoi în apă și
am început să înotăm cât puteam de repede.

Eram la capătul puterilor când valurile ne-au împins în sfârșit pe țarm. Și acolo am găsit o sticlă în care se afla un mesaj cu o veste îngrozitoare: *Dragul meu Pinocchio ! Tocmai te căutam pe mare când balena Monstro m-a înghițit cu tot cu barcă. Rămâi cu bine, fiule ! Geppetto.*

- Haide, Jiminy ! Trebuie să găsim balena Monstro și să-l salvăm pe Geppetto ! strigă Pinocchio.

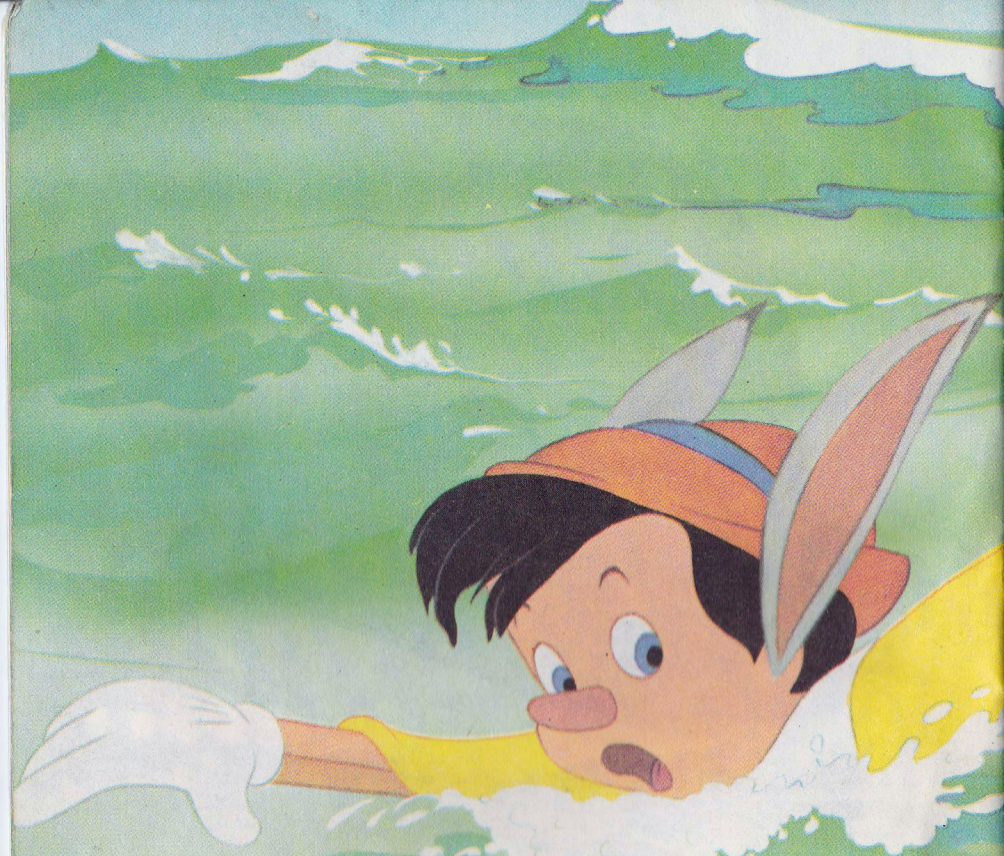

Fără să șovăie, Pinocchio se aruncă din nou în valuri. Și chiar când eram în fața balenei, aceasta își căscă gura uriașă și ne sorbi laolaltă cu un banc de pești.

- Bunul meu băiat ! zise Geppetto și îl îmbrățișă pe Pinocchio. Acum suntem amândoi pierduți !

Însă Pinocchio îl rugă să construiască o plută și apoi aprinse un foc. Fumul o făcu pe balenă să strănute și pluta țâșni ca o săgeată din gâttelejul ei.

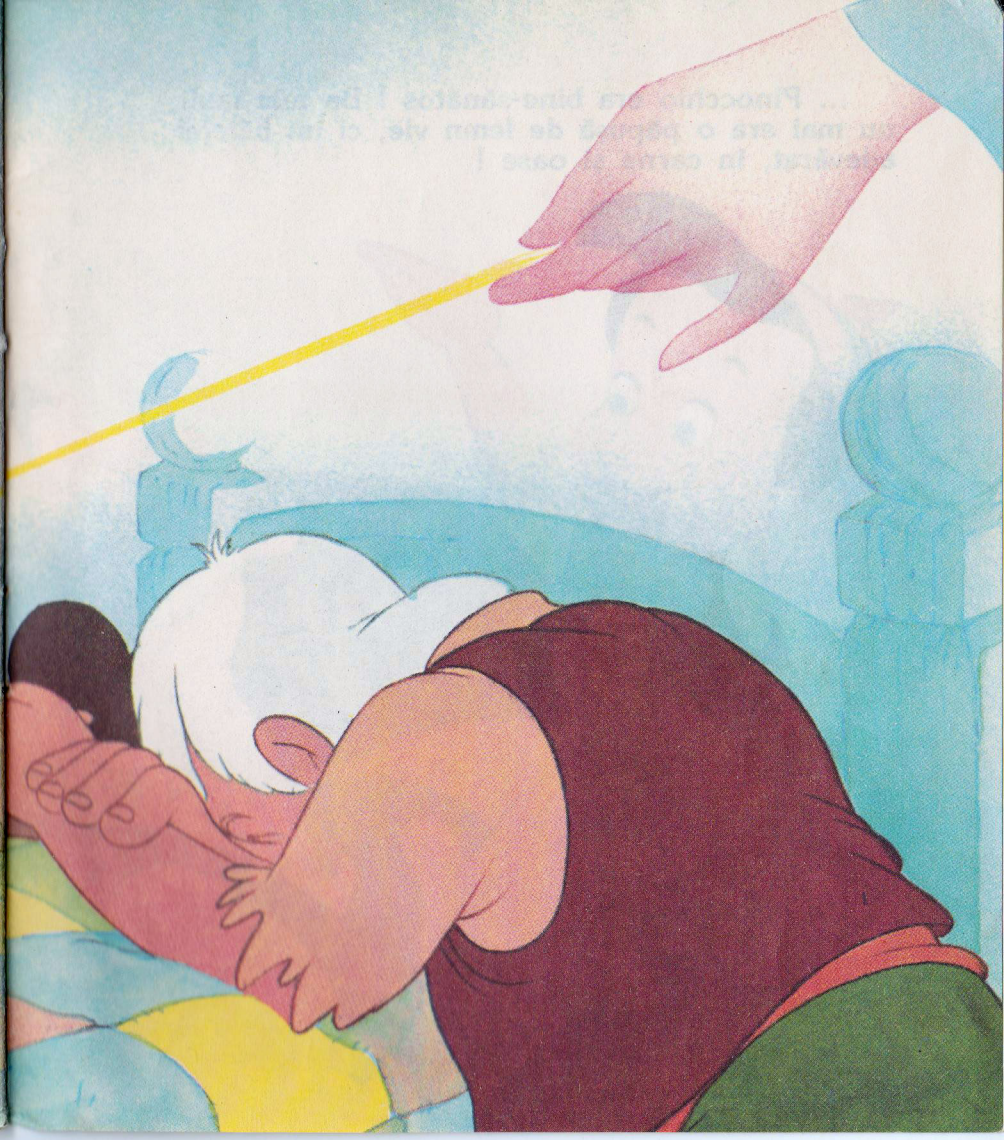
Dar pluta se răsturnă și ne cufundarăm toți în apă.

- Salvează-te și nu te mai îngriji de mine, Pinocchio ! strigă Geppetto, pe care îl părăsiră iute puterile.

Însă lui Pinocchio nici nu-i trecea prin minte să-l părăsească pe Geppetto, ci îl duse la țarm. Odată ajunși pe uscat, căzu ostenit de moarte.

- Bietul meu băiat ! se văita Geppetto.
Îl luă în brațe pe Pinocchio și îl duse acasă.
Îl culcă în pat și rămase să-l vegheze, sperând
ca băiatul să deschidă ochii. În cele din urmă
adormi și nu o zări pe Zâna Albastră cum
pătrunse în odaie cu bagheta ei fermecată
și când Geppetto se trezi în zori...

... Pinocchio era bine-sănătos ! Ba mai mult,
nu mai era o păpușă de lemn vie, ci un băiețel
adevărat, în carne și oase !

